

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Radegundis Regina. 13. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

periebat, usque dum omnia in unum confusa victrici in cælum viam fecerunt. *Ex Prudent.*

Spem tuam omni horâ in Deo pone, & quidquid tibi accesserit, sive bonum sive malum, ex toto corde semper dic, Deus in adiutorium meum intende. Si vis salvus esse, versiculus iste de corde tuo non recedat: cum ipso dormi, & cum ipso vigila. S. Aug. serm. i. de Jejun.

S. RADEGUNDIS. REGINA.

13. Augusti.

SAlve nitidissimum coronæ Gallicæ liliū, salve RADEGUNDIS! & tu Mariane, eia mecum odoribus pascere; quibus cælum gaudet. Superi! Regis filia, & Regi nupta ecce mendicabilis famulatur, opobalsama ducit pædorem & nauteam: exesa scabie capita & quas lingua nominare fugit ultimas sordes dignas gemmas putat, quas regiâ manu tractet. Inter delicias esurit, inter falerna sitit: purpuram pulchrè cilicio suffulcit: superbit tergemino torque, sed ferreo, sed carni nudæ jam innato potius quàm illigato, quid? Anne regnum etiam calcat generosa? ecce aulam Asceterio, Clotarii lectum Christi thalamo permutat. Quid amplius a feminâ sperem? & tamen nescio quid amplius amor ingeniosus meditatur. En flammæ hic subdit, manum armat, æneam candentemque plus à suis quàm alienis ignibus Christi effigiem corpori inurit, dum cordi cupit. Falleris ô RADEGUNDIS si animo insculptum necdum credis. inde prototypon manus sunt mutuatae. Nimirum hæc cælo vim faciunt. Adest Deus amatus & amantis etiam ipse vultum indutus blanditiis amantem demulcet, & coronæ suæ pulcherrimum eam unionem appellat. Sed & paranympsi Angeli sponsæ

sponsæ morienti adsunt, & cantu ah nimiùm suavi animulam evocant. Quid ô Angeli! quid suum terris liliu eripitis? Ah alia saltem cælo semina spargite. despero. imò ex horto Mariano spero. Ex Surio.

Christus opprobria, irrisiones, contumelias, alapas, sputa, flagella, spineam coronam crucemq; sustinuit. Et nos miseri ad nostram confusionem uno sermone fatigamur, uno verbo dejicimur? Isidor. de summo bono.

B. STANISLAUS KOSTKA.

14. Augusti.

STANISLAUS ex illustri apud Polonos Koskarum familiâ, cum Viennæ Rhetoricæ operam daret, Mariam ferè laudandam sibi sumpsit, latum videlicet oratori campum. A fratre majore etiam verbera passus non tamen ideò minùs aut virtutem coluit, aut sacrum epulum frequentavit, ad quod semper pridiano jejunio famem acuebat. Inde hoc ipsum ægro, cum ter irruentem in se Stygis Cerberum Crucis signo fugasset, D. Barbara inter Angelos ministravit; mox ipsa MATER languentem recreavit, collocato puero JESU in decumbentis lectulo; abiens deinde monuit, Societati JESU nomen daret. Cui rei cum obicem posituri essent frater ac parentes, fugâ elapsus Dilingæ in convictorum ædibus tam nobilis hospes mediastinum egit: Romæ in Societatem receptus iis divini amoris facibus arsit, ut recreare frigidâ pectus æstuans fuerit necesse. Itaque cælo jam maturus cum prælegi sibi patronorum nomina (menstruorum præcipuè) jussisset, nunc in JESU effigie vulnera, nunc in MARIÆ, ubera deosculans, & utriusque nomina inclamans expiravit,

R 6

pridie